

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RYDER, CHLOE

Prințesele din Ponilandia : steaua muzicii / Chloe Ryder ; trad. din

lb. engleză de Dașa Suciu. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3035-3

I. Suciu, Dașa (trad.)

821.111

PRINCESS PONIES series

A Singing Star

Chloe Ryder

Text copyright © Awesome Media and Entertainment Ltd 2014

Illustrations copyright © Jennifer Miles 2014

This translation of *A Singing Star* is published by Paralela 45
Publishing House by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este
protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

Prințesele din Ponilandia

Steaua muzicii

CHLOE RYDER

Traducere din limba engleză de
Dașa Suciu

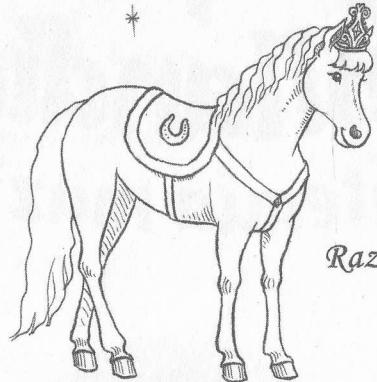
Editura Paralela 45

Familia regală

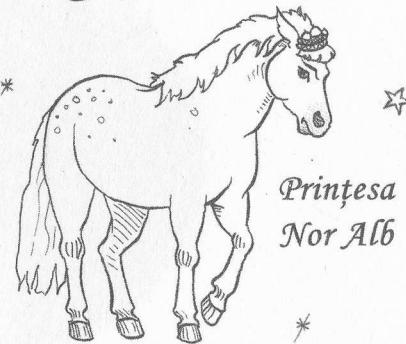
Prințesa
Cristal

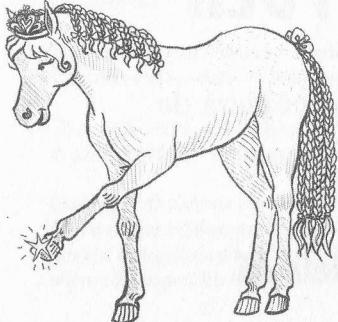
Regina
Rază-de-Lună

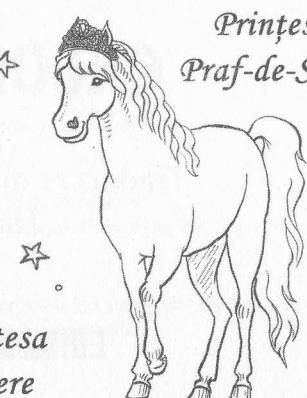
Prințesa
Nor Alb

Prințesa
Praf-de-Stele

Prințesa
Miere

a poneilor

Regele
Stea-de-Foc

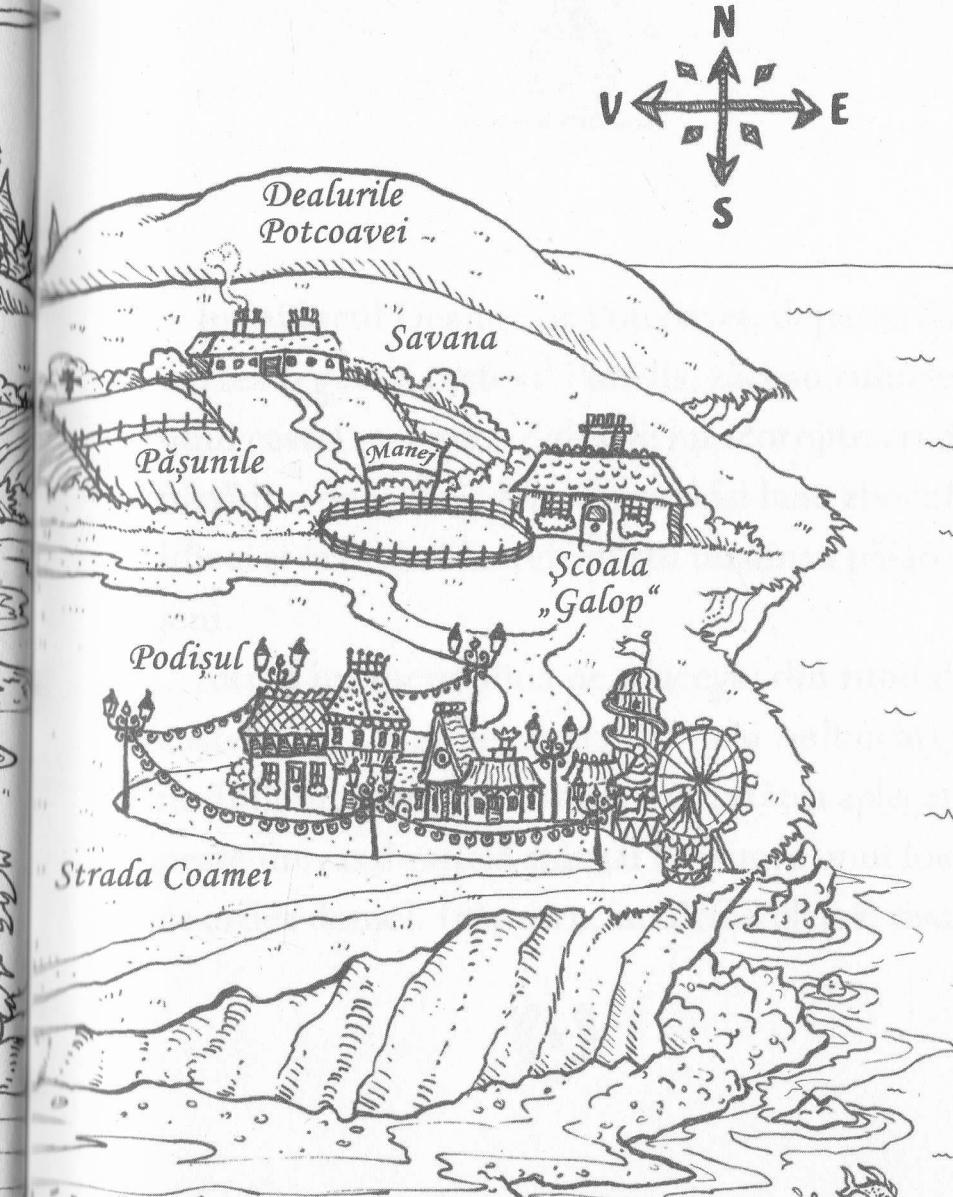
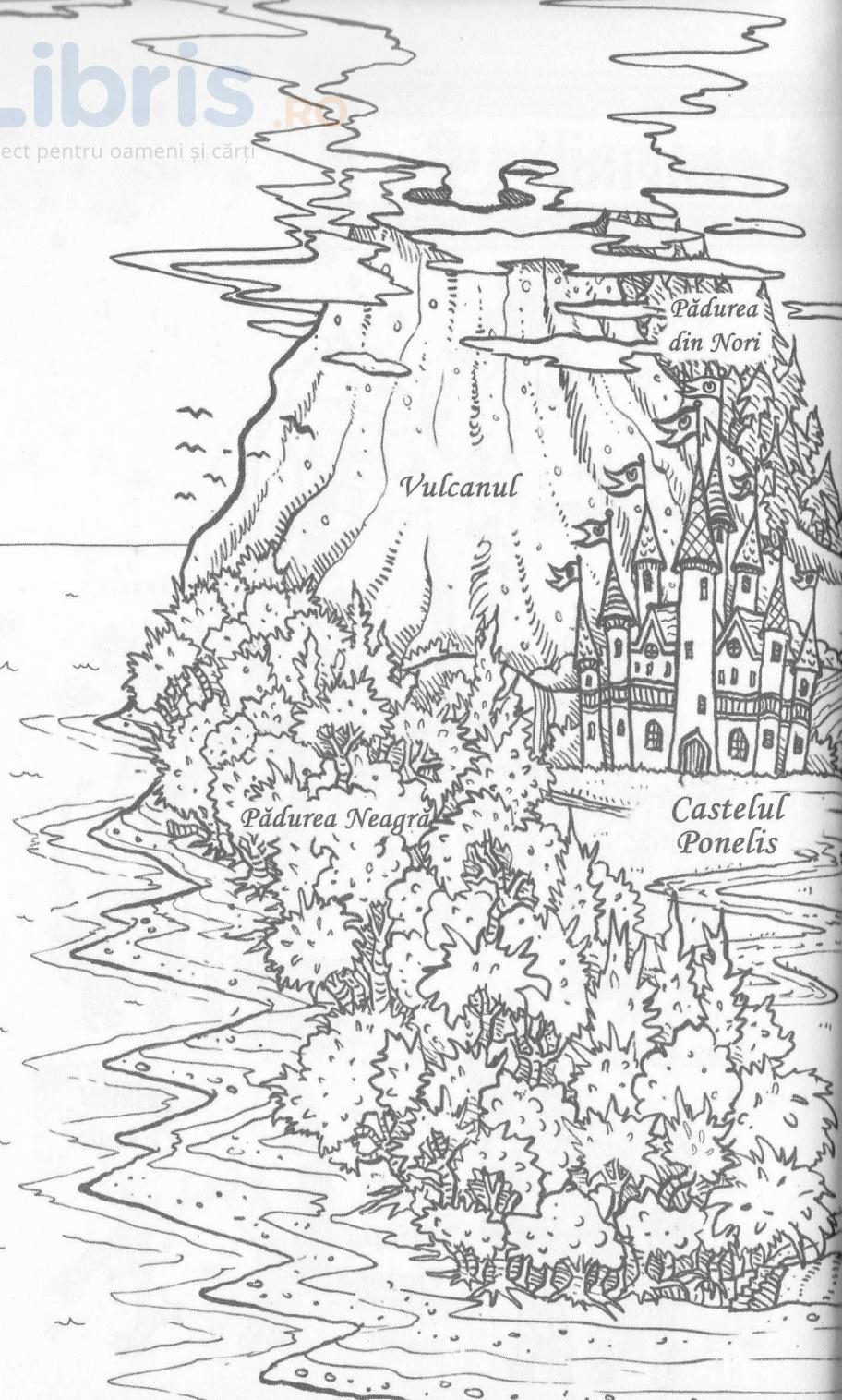
Prințul
Iute-ca-Vântul

Prințul
Cometă

Prințul
Furtuna

o să fie a mea! continuă ea cu glas tipător și izbucni într-un hohot de râs.

Divina își îndesă grijulie sticluța cu lichidul negru într-un buzunar al mantiei. Se întoarse spre o oglindă crăpată, ce atârna pe zid, și își trase gluga pe cap în aşa fel încât să-i acopere fața.

— Ponei din Ponilandia, șopti ea, să nu vă fie teamă. Am un plan pentru voi!

Capitolul 1

Pippa MacDonald își ajuta mama să aranjeze o masă la iarbă verde în parcul de pe malul râului. Era o după-amiază caldă și senină de duminică, dar Pippa era cu gândul în altă parte.

— Trebuie să-mi repet rolul din piesa de teatru de la școală.

Se aplecă peste coșulețul cu alimente și luă textul.

— Mă ajuți, mami?

— Ba nu, ba nu! strigă Jack, fratele mic al Pippei. Mami a spus că joacă fotbal cu mine, nu-i aşa, mami?

Pippa oftă. Întotdeauna Jack se milogea ca să-i atragă atenția mamei.

— E adevărat, i-am promis că o să mă joc cu el, răspunse ea. Dar cred că Miranda o să te ajute.

Miranda își ridică ochii din cartea pe care o citea:

— Trebuie neapărat?

— Dacă nu, poți să joci tu fotbal cu frățio-rul tău, îi răspunse mama.

— Nu prea am de ales, se plânse Miranda. Haide, Pip, să găsim un loc liniștit unde să putem repeta rolul fără să ne lovească mingea lui Jack.

— Grozav! spuse Pippa și-i întinse textul Mirandei. Am putea merge sub copacul ăla mare, departe de râu.

Miranda se așeză sub copac și se uită fix la Pippa pe deasupra foilor. Pippa avea un gol în stomac; își vârî mâinile în buzunar.

— Stai dreaptă, spuse Miranda ca o șefă adevărată. Aici scrie că ești un cavaler, dar tu arăți ca un sac de paste făinoase uscate.

Pippa se înroși la față, își scoase mâinile din buzunar și-și îndreptă spatele.

— Acum e mai bine, spuse Miranda. Dă-i drumul, zi ceva.

— Aăă...

Timp de o clipă, emoția o împiedică pe Pippa să-și amintească replica.

— Balaurii, îi șopti Miranda.

A, da, balaurii! Pippa rosti repede:

— Mă voi lupta cu balaurul. Aducetă-mi armura, iar tu, Jasper, du-te și pune șaua pe cal!

— Nu te grăbi, strigă Miranda. Și vorbește mai tare! Abia te aud.

Pippei i se aprinseră obrajii de rușine. Încercă să spună din nou replica, dar știa prea bine că se bâlbâie.

— Stop! o întrerupse Miranda făcându-i semn cu mâna. Chițăi de parcă ești un șoricel.

Spune din nou, dar mai cu viață, ca un balaur adevărat!

Pippa încercă din nou, dar nu se mai putea concentra, îi răsunau în urechi comentariile de șefă ale Mirandei. De fiecare dată când deschidea gura, ori uita cuvintele, ori nu vorbea destul de tare. Își pierduse orice speranță. Se gândeau dacă nu era mai bine să se lase de teatru și să se mulțumească doar cu călăritul poneilor.

— Haide, Pippa, o să reușești! o încurajă mama în timp ce trecea pe acolo în fugă, pe urmele mingii de fotbal. E ca și cum ai călări un ponei, trebuie să repeti mult!

— Asta fac, dar nu merge, zise Pippa cu disperare în glas.

Mama se întoarse spre ea.

— Atunci înseamnă că trebuie să repeți și mai mult. Iar cel mai important lucru este să ai încredere în tine. O să reușești!

Mama se întoarse la jocul de fotbal, iar Miranda flutură în aer foile.

— Mai are rost să încercăm? întrebă ea.

Pippa scutură din cap în semn că nu. I se părea că nu o să fie niciodată în stare să joace în piesa de teatru.

— Cred că o să iau o pauză, spuse ea.

Stăpânindu-și cu greu lacrimile, Pippa o porni spre râu. Privi îndelung la apa verde-albăstrie și se gândi că cea mai bună prietenă ponei a ei, printesa Praf-de-Stele, n-ar fi criticat-o niciodată. Dar nu putea să-i spună asta Mirandei. Sora ei nu ar fi crezut-o.

Praf-de-Stele și țara ei fermecată, Ponilandia, erau secretul fetitei. Cu o lună în urmă, în

timp ce Pippa era în vacanță la mare, doi căluți-de-mare uriași o duseseră în Ponilandia, o insulă unde se afla regatul poneilor. Ponilandia fusese în mare pericol, dar Pippa și Praf-de-Stele găsiseră cele opt potcoave de aur și o salvaseră. Potcoavele magice fuseseră furate de pe un zid vechi al castelului Ponelis de către un ponei răuvoitor, pe nume baroneasa Divina. Aceasta scăpase, dar după ce potcoavele au fost puse înapoi la locul lor de drept, printesa ponei s-a simțit din nou în siguranță.

Trestia ce creștea în apă fremăță, începu a se legăna și deodată se ivi un cap roz ca de cal, cu niște ochi mari și rotunzi.

— Rosella? se miră Pippa clipind din ochi.

Nu-i venea să credă: nici bine nu se gândise la Ponilandia, că îi apăruse în față unul dintre căluții-de-mare uriași. Privi încă o dată spre animalul fermecat și acesta se uită fix în ochii ei.

— Pippa MacDonald, spuse Rosella cu o plecăciune, acesta e pentru tine.

Avea atârnat la gât un sul de hârtie legat cu o panglică roz.

Pippa simți un fior de gheăță prin tot corpul. Ponilandia era în pericol? Mâna îi tremură când o întinse să ia sulul.

☆ Steaua muzicii ☆

— Nu te îngrijora, spuse Rosella privind-o bland cu ochii ei negri. E o invitație regală.

Pippa desfăcu sulul și aerul fu străbătut de o melodie cristalină, în timp ce un glas suav cânta:

„Pippa MacDonald, regele și regina din Ponilandia te invită la un spectacol oferit de Orchestra Regală a Poneilor, care o va acompania pe Diva, ducesa de Savana.“

Când glasul se stinse, pe sul apără ca din senin și textul invitației. La sfârșitul ei, Praf-de-Stele scrisese cu litere roz o rugămintă: „Te rog să vii. Verișoara mea, Diva, are o voce minunată. Va fi o seară magică!“

Pippa zâmbi. Cum să nu fie un concert magic când avea loc în Ponilandia, ținutul pe care îl îndrăgea atât de mult?

— Sigur că da, vin cu mare plăcere, spuse ea imediat.

Rosella era lângă mal și călca apa.

— Hai, Pippa, îmbarcarea! Ponilandia te aşteaptă!

Pippa se urcă pe spinarea căluțului-de-mare și apucă strâns gâtul lui roz și lung.

— Ține-te bine! spuse Rosella. Pornim spre Ponilandia!

Pe când căluțul-de-mare o pornea înot spre mijlocul râului, Pippa aruncă o privire în urmă la familia ei. Toți erau nemîșcați ca niște statui. Mama era într-o poziție de alergare după mingea de fotbal, iar Jack plutea în aer pe la jumătatea unei sărituri. Miranda stătea pe pătură, întinsă pe burtă, cu nasul în carte. Pippa le făcu semn cu mâna, chiar dacă știa că nu au cum s-o vadă. În clipa în care urcase pe

spinarea lui Rosella pătrunse într-o buclă fermecată a timpului. Pippa putea să stea în Ponilandia cât de mult dorea, dar nimeni nu avea să-i simtă lipsa, pentru că în lumea ei timpul se oprișe în loc.

În timp ce Rosella gonea pe râul Tamisa, Pippa stătea pe spinarea ei și admira cum se desfășoară în zbor pe lângă ea priveliștea Londrei: maiestuoasa clădire a Parlamentului, gigantica roată, numită „Ochiul Londrei“, Podul Turnului și zidurile reci de piatră ale Turnului Londrei. Călătoriră mai departe pe lângă sclipitoarea Barieră a Tamisei, apoi ieșiră din oraș și ajunseră în sfârșit în largul mării agitate. Era o încântare pentru Pippa să călărească valurile cu Rosella. Părul buclat îi zbura în vânt și pe buze simțea gust de sare.